

A kyr hadsereg

TÖRTÉNELEM

Egy rendszerfüggetlen kiegészítő, ami a Calowynen található Kyria jelenkori (Hetedkori) haderejét mutatja be. Az anyag a Timba Calowyn projekt részét képezi. Használata, kinyomtatása, másolása egyéb felhasználása nem ütközik semmibe. Az írás Hannibál Kyria hadserege c. művére épül. Ha valahova fel akarod rakni, előtte dobj meg egy e-maillal.

A kyr haderő Calowyn legütőképesebb hadereje. Nemcsak évezredek óta csiszolt tapasztalata, kitűnő felszereltsége, hanem harcosainak hűsége, fegyelme, és varázstudóinak tehetsége az, ami kiemeli a többi államalakulat közül. A kyrek Calowyn évezredek óta meghatározó tényezői. Több száz helyi háborút, belvillongást átéltek már, és kivették részüket az igazán komoly összecsapásokból is, mint például a Kyr-Anvar háború. Haderejüket minden egyes háború és csata tovább csiszolta, újabb és újabb elemekkel bővített tapasztalatukat.

A Légióról

A kyr hadsereg egy erős központi vezetés alatt álló haderő. Tartományonként vannak kiképzőtáboraik és roppant méretű városerődjeik, ahol mindennapjaikat töltik. Minden tartomány köteles kiállítani és harcra kész állapotban tartani egy kb. 22.000 fős légiót.

A kilenc tartomány élén egy a Császári Dinasztia által kinevezett hercegi család uralkodik nemritkán immár évezredek óta. A tizedik tartomány feje a mindenki Császárnő.

Unnin Ra'qer YilKeila Császárnő (Bo) 3144-ben törvénybe iktatatta a Kyr Farkas Törvényt, aminek egyik fő cikkelye részletesen kiter a hadsereg felépítésére, kiképzésre. Habár a törvény azóta már több kisebb-nagyobb változtatáson ment át, de a lényege ugyanaz maradt. Ezen törvény alapján a Tartományi Légiók felállítása, fenntartása, állomásoztatása a nemesség feladata. A Birodalom minden nemesi családja köteles birtokai és jövedelme alapján egy meghatározott létszámú és típusú haderőt felállítani. (Hasonló rendeletek vonatkoznak a varázslórendekre, céhekre, testvériségekre) A kisnemesség ezt nem tudja megfelelően ellátni, ezért ők pénzügyi támogatást nyújtanak a haderő felállításához. A Légiók kiképzését, felszerelését a nemesség a birtokukon, a hercegek pedig tartományonként létrehozott kiképzőtáborokban, erődökben valósítják meg. A kiképzett katonák aztán évente váltakozó szolgálati helyre kerülnek, erődökbe, városokba, hogy minél jobban megismerjék a tartomány védelmi rendszerét.

A nemesség kezén levő várak, városok védelmét a reguláris haderő látja el, amit a tartományi hadvezetés oszt szét. Habár a nemesség felel a haderő felállításért a tiszti rangot nem kapják meg automatikusan, azért ugyanolyan elvárásoknak kell megfelelniük, mint egy közembernek. A Légiók minden tartományban egy-egy mitikus, vagy legendákkal övezett lényről kapták nevüket:

Adekka – Holdkeselyű Légió
Ewigan – Főnix Légió
Gaich – Griff Légió
Mahtlean – Hópárduc Légió
Nuubilen – Farkas Légió
Rabunew – Harida Légió
Shi-Ruan – Angyal Légió
Taresad – Ködleopárd Légió
Vaern – Mantikor Légió
Vyrenton- Kiméra Légió

Kiképzés

A katonák nagytöbbsége a köznép soraiból kerül ki. Ők sorozással (nemesség birtokain, ilyen esetben általában a család mentesül bizonyos kötelezettségei alól), ritkábban kényszorosozással (legvégső mozgósítás esetén) kerülnek a hadseregbe, sokan viszont a jelentős zsold ígérete miatt. Közvetlen korhatár nincs, általában sorozáskor mérik fel az újoncokat, így nagyon fiatalok nem kerülhetnek be. A katonapályára vágyó nemeseknek is ugyanazt az utat kell végigjárniuk, mint az egyszerű közsabadoknak. Habár ez az út egyes nemesek számára felháborító, mégis sokan választják közülük a megélhetés ezen fajtáját, hisz ők jóval nagyobb eséllyel kerülhetnek be a tisztképzőkbe. Mindenki részt vesz az általános egy éves légióskiképzésen. Egy évig a tartományi kiképzőtáborban tartózkodnak, havonta csupán egyszer hagyhatják el azt. A kiképzést nem lehet félbehagyni, vagy végigcsinálják, vagy belehalnak. Az egy év során kemény alaki kiképzést kapnak, és megtanulják használni az általános fegyvereket, mint a kard, csatbárd, íj. Megtanítják számukra a vértviselést és pajzsharcot, illetve alapszintű taktikai oktatást is kapnak. A kiképzés első napján az újoncok jobb vállára egy vízszintes vonalat tetoválnak. Fél év letelte után ezt egy függőleges vonallal szakítják meg. A kiképzés befejeztével pedig az ábrát egy karddá egészítik ki, így jelezve,

hogy a birtokosa befejezte a kiképzést. (Ez az egyszerű, de hatékony mód segít a katonaszökevények megtalálásában és azonosításában. Az elfogott katonaszökevényeket általában több évtizedes közmunkára ítélik.) Ekkor minden katona elméjét a magitorok közepes hatalmú szellempajzzsal bátyázzák körbe, ami elégséges védelmet nyújthat egy-egy mentális vagy asztrális támadás ellen.

A kiképzés befejeztével több út áll a légiós előtt. Vagy leszurkol egy elég tetemes mennyiségű aranyat, ilyenkor szabd emberként, elhagyhatja a hadsereget, és bal vállára a Tartományi Légió címerét tetoválják mintegy jelezve a hadkötelesség végét. A jobb képességű, esetleg nemesi származású légiósok a Hadiakadémiákra mennek tiszti rangot szerezni, ahol egy ötéves képzésben vesznek részt. Aki nem megy tisztnek tanulni, vagy nincs elég pénze azt hétéves kötelező katonai szolgálatra osztják be a Légióhoz. Ezalatt a hét év alatt felmérik a képességeit, és ha megfelel az elvárásoknak, akkor átkerül más alakulathoz, az íjászokhoz, falanxharcosokhoz, a lovassághoz. A hét év szolgálat alatt minden év végén a fent említett tetoválás egy részlete kerül a vállára. Sokan választják ezek után is állandó megélhetésként a hivatásos katonáskodást.

A leszerelt katonák városörnek, zsoldosnak mennek. Kyriában minden kiképezett katonát nyilvántartanak. Ha a katona harcban esik el, akkor a családja tizenöt évig életjáradékot kap utána. A katonaviselt, de még hadrafogható emberek száma tartományonként változó, úgy huszonöt-harmincezer körül mozog.

A Tartományi Légiókban a nők helyzete különleges. Kevesen jelentkeznek a légósokhoz, még kevesebben varázstudókhöz. A nők ugyanolyan feltételek mellett csinálják végig a kiképzést, egyetlen engedménnyel; bármikor abbahagyhatják. Ez az engedmény a hétéves szolgálatra is vonatkozik. Aki hivatásos katonaként szolgál tovább, az általában a táborok védelmére hátrahagyott, a veszélynek kevésbé kitett helyzetekben szolgál. A varázstudóktól viszont ugyanolyan helytállást

követelnek. A tábort kísérő személyzet tagjai közt viszont nagy számban vannak jelen.

Tartományi Légiók

Légiósok

A légiós gyalogság a haderő legnagyobb alakulata. Általában minden frissen besorozott fiatal ide kerül, ahol egy egyéves kiképzés során elsajátítja a legszükségesebb harctéri ismereteket. Nagy általánosságban a Légió sorait könnyűgyalogos kyr közszabadok közül töltik fel. Nem viselnek teljes gyalogos páncélzatot, hanem a láncingen mellvértet viselnek. Nyitott sisak és közepes méretű háromszögletű pajzs egészíti ki a felszerelésüket. Fegyverként általában egykezes enyhén ívelt kardot, vagy csatabárdot forgatnak. Egyetlen egység nem visel pajzsot, ők a Pusztítókhhoz hasonlóan két karddal küzdenek. Ők a légiósok elit egysége a Kétkardú Regiment. A Kétkardú Regiment katonái mindig a legveszélyesebb legkeményebb feladatokat kérik és kapják. Habár nem érnek fel a Pusztítókkal, de kemény ellenfelek a csatamezőn. Ők Légióként egy ezredet tesznek ki. A légiósok nagy része szétszórva állomásozik a tartomány területén. Nagyrészüket a várak, helyőrségek állandó védelmét látja el, mások a kiképzőtáborokban teljesítenek szolgálatot.

Légiós íjászok

A kyr haderő sem nélkülözheti az íjászalakulatokat. Ide már a tapasztaltabb, íjjal is jól bántó légiósok kerülnek. Ők általában törzset, kart lefedő pikkelyvértet viselnek, és üstsisakot hordanak. Távolra hosszúíjat, és ikervájatú szuronyos nyílpuskát használnak, míg közelharcban a légiósok kardját forgatják. Nagy csatákban, várostromokban előszeretettel használnak pavéze pajzsot. Az íjászok legkiválóbbjai átkerülhetnek a Pusztítókhöz, hogy egy-egy ék íjászfedezetét alkothassák.

Felderítők

A légi- és lovasfelderítők mellett jelen vannak a gyalogos fürkészek is. Őket különleges követelmények alapján választják ki. Az egy éves légióskiképzés után a legtehetségesebbek, egy újabb fél éves kiképzésen vesznek részt, ahol felkészítik őket a rájuk váró feladatokra. Minden rajukban van egy speciális képzést kapott magitor is. Nincs egységesített fegyverzetük, mindig az alkalomhoz legjobban illő fegyvert használják, általában rövid fürge pengéket. Egenruhájuk általában a környezeti viszonyokat tükrözi, fejükre falombokat erősíteni álcázásképp. Feladatuk a felderítés, kémkedés, orgyilkosság.

Falanxharcosok

A tapasztaltabb légiósok kerülnek a falanxharcosokhoz. Felszerelésük mellvért, csataszoknya, sisak, alkar- és lábszárvédő. Fegyverként hosszú szárú pikát (kb. négy-öt méteres lándzsa) téglalap alakú pajzsot és kardot viselnek. A falanx által használt harceljárásokat éveken át tanulják és gyakorolják, hogy harci helyzetben minden a legtökéletesebben menjen. A falanxokat nagy nyílt ütközetekben vetik be jó hatáffokkal. A jó kiképzés és az összeszokottság kiválóan alkalmas a nagy tömegű precíz támadásokra, és képessé teszi őket lovassági rohanok feltartására is. A falanxok általában 5x4-es kockában állnak fel oldalukon a hadnaggal.

Könnyűlovasság

A kyr harcmodor hagyományosan előnyben részesíti a gyalogságot a lovassággal szemben. Viszont a lovasság olykor behozhatatlan előnyöket biztosíthat, így minden Tartományi Légió köteles lovas alakulatokat felállítani. A könnyűlovasok könnyű, gyorsléptű lovakat használnak, vértetként, láncinget, kis kör alakú pajzsot, és sisakot viselnek. Fegyverük egyélű enyhén ívelt szablya, dzsida, hegyestőr, különféle buzogányok. A hadvezetés évszázadok óta próbálkozik a lovasíjászok felállításával, de sosem sikerült a nomád portyázókhoz hasonló egységeket felállítani.

A dzsidát általában lovasság és gyalogság elleni rohamokban, a szablyát gyalogság, a buzogányt pedig páncélosok ellen használják.

Ők látják el a harcászati könnyűlovas feladatokat: elő- és oldalvédet adnak, biztosítják a hadsereg fel- és elvonulását, váratlan rajtaütésektől védik a kyr főereget. Ütközetben a szárnyakon helyezkednek el, az ellenség átkarolási kísérleteit kell megakadályozniuk. Az ő feladatuk a megvert ellenség üldözése is.

Különleges alakulatuk a felderítő-lovaság, akik főerők előtt haladnak és fontos információkat szolgáltatnak.

Békeidőben állandóan a Birodalom útjait róják, le-lecsapva rablókra haramiákra.

Nehézlovasság

Egy kis létszámú, de nagy ütőerővel rendelkező nehézlovas egység. Teljes páncélzattal rendelkeznek zárt sisak, és pajzsral. Legfontosabb támadó fegyverük a kopja, valamint egy kard, esetleg láncos buzogány. Nehéz harci lovaikat a harc idejére súlyos vértbe öltöztetik. Felszerelésük rendkívül drága és kiképzésük nagyon sokáig tart. Soraik között találhatjuk meg a nemesség legtöbb tagját, ugyanis amelyik könnyűlovas képes saját maga kiállítani felszerelését az felvételt nyer ebbe az alakulatba. Tagjaikat amúgy a könnyűlovasságból válogatják ki, de számuk mindig 525 fő. Harctéren általában a Hadúr harctéri kíséretét adják. Kis létszámuk miatt nem számítanak csatadöntő egységnek, habár elsöprő rohamuk nemegyszer tarolta le az ellenséget.

Érdekesség megemlíteni a lovagok fahyryját. A Birodalom lovagjainak vállvasát illetik ezzel a névvel. Jelentése: diadalvért. Hagyományos nyelvezete van - különféle vésetek, melyekkel a lovag dicső tetteit és életét örökítik meg az arra rendelt fegyverkovácsok és vésnökök. Békeidőben általában nincs konkrét feladatuk, csak háborúban kell harckészültségben. A nehézlovasság legelitebb egysége a Szárnyalók, a pegazuson lovagló nehézvértetű kyr harcosok. Az egység története a Kyr-Anvar háborút lezáró békekötéskör kezdődött. Az elfek a megbékélés jeleként egy pegazustenyészetet, egy nemes vérvonalat ajándékozták a kyreknek. A kyrek nagy becsben tartották az ajándékot, és féltő gondossággal vigyáztak rá. A stratégiák unszolására felállították az első Szárnyaló egységeket, ami jelentős hadászati és lélektani sikert ért el a csatákban. A Szárnyalók

lettek a lovasság mintaképe, minden lovas közülük akart kerülni.

A Szárnyalók felszerelése a könnyű, de gyémántkeménységű lunírvértek a lovakon és lovasaikon egyaránt. Fegyverként kopját, kardot és néha íjat használnak. A Szárnyalókkal mindig tart csatamágus is. A Szárnyalók tartományonként legfeljebb három rajt tudnak felállítani.

Pusztítók

Pusztítók. A legendás elitalkukat. Egy alakulat, mely ha feltűnik a csatamezőn rettegést kelt az ellenség szívében. Egy csapat mely képes a vereségből is győzelmet kicsikarni. A Kyr Birodalom legrettegettebb, legcsodáltabb alakulata melyet homály és legendák tengere övez immár évezredek óta. A név mely egyet jelent a halálos veszedelemmel. Kyria katonái számára nincs nagyobb dicsőség, mint az, ha bekerülhetnek az elitalakulatba. Fegyvereik, vértjeik kidolgozása maga a tökély, minden vágásuk a halál ígérteét hordozza. Jelmondatuk az egész kontinensen hírhedt vált: *"Nem győzni jöttünk, hanem pusztítani!"*.

A Pusztítók első megjelenése a Birodalom 5400-as éveire tehető. Ekkor kapták végleges nevüket. A figyelemre méltó harci tudással rendelkező katonákra felfigyelt akkoriban egy Hatalmas, Arsus-en Vhrallin. Titkos megállapodást kötött az akkori Császárnővel. A szerződés teljes terjedelmében mai napig ismeretlen, de a Hatalmas olyan ellenértéket ajánlhatott fel a Császárnőnek, amely miatt ez idáig egyetlenegyszer sem került szóba a szerződés újratárgyalása és átfogalmazása, esetleg felbontása. A szerződés a Pusztítókat közvetlenül a Hatalmasok alá rendelte, a Birodalom mágusai rendelkeztek a kiképzésükről, felszerelésükről, életükről s halálukról.

A Pusztítókat a Légió különböző csapattesteinek katonái közül válogatják ki. Érdekesség hogy a Pusztítók mindig csak teljesen tisztavérűek közül kerülhetnek ki. Másik fontos tény hogy habár Új-Kyria haderejének felépítése is hasonló, ott sosem sikerült a Pusztítókat meghonosítani. A kiképzésüket a tartomány Hatalmasai

személyesen végzik, a kiképzés végeztével pedig lelkükre égetik a Birodalom bélyegét. A Pusztítók soha nem beszélnek a kiképzés körülményeiről, de az nyílt titok hogy akik átestek rajta azok személyisége gyökeresen megváltozik.

A Pusztítók két nagy csoportba sorolhatók. Első csoportjuk az, amely állandó szolgálatot teljesít a Hatalmasok és a Császárnő mellett, és Tartományi Légiók Pusztító ékét képezi.

A második csoportról csak keveseknek van tudomása. Ők az Álmodók, a Birodalom mélyálmokban pihenő legendás harcosai. Ide csak a legkiválóbbak kerülnek be. Az Álmodók a Birodalom területén szétszórtan alusszák álmukat, és csak a végveszély órájában kelnek fel. Az Álmodók pontos száma nem ismert de durva becslésekkel húszezerre tehető.

A Pusztítók általában lunírvértet viselnek, amely legtöbbször, alabástrom, fekete vagy smaragdzöld színű. Fegyverként vagy két egykezes, vagy egy kétkezes fegyvert forgatnak, pajzsot nem viselnek. Sok mindent le lehetne írni a Pusztítók harci arzenáljáról. Értekezni vértokról, melyek beszéltek és gondolkodtak, kardokról, melyekbe lelkeket kovácsoltak - melyek a Hatalmasok kézjegyét viselték mind. Kiváltságos varázstárgyakról, birodalmi ereklyékről, melyekről darabonkénti nyilvántartást vezetnek évezrede óta - s melyek csatákat döntenek el azóta is. A Pusztító felszerelését, harci tudását kiegészíti a Hatalmasok által számukra kidolgozott harci mágia, amiről itt olvashatunk.

A Pusztítók beosztása különbözik a többi egységtől. Van a tíznagy, vagy kyrül gardor aki, részfeladatokat és kisebb akciókat vezet, páncélján három vonás van. A hadnagy elvesztése után a rangidős altiszt az ék vezetője. Ettől a rangtól, felfelé mindenki jogosult a mortor megnevezésre. Ezután következik a hadnagy, vagy ewydor mikor már sok csatát megjárt és több tucat éles bevetés áll a háta mögött, páncéljára újabb két vonás kerül. Létfontosságú taktikai képességekkel, parancsnoki

tudással, kell rendelkezni ehhez a ranghoz, és képesnek kell lennie önálló döntés meghozatalára. A következő rang a kapitány, arapator és ettől fogva egy seregnak parancsol, újabb két vonás kerül a páncélra így számuk hétre nő.

A legfelső rang a Pusztító Hadúr, ők a tartományonkénti öt sereg tejhatalmú urai. Személyesen a legritkább esetben harcolnak, kiváló stratégák és taktikusok Kyriában a vezérkar tagjai. Rangjukat a mellvértjükön keresztbevetett vörös szalag mutatja, és a páncéljukon húzott vonlak száma, ami minden esetben meghaladja a kilencet.

Alapegység az ék, ami 27 főből áll. Felépítése: 3 tiszt (vagy több, de mindig csak hárman viselhetik rangjukat); 1 ewydor, 2 gardor, 2*9 katona, 5 elit íjász, 1 magitor. Habár az íjászok együtt szolgálnak a Pusztítókkal, az általános felfogás nem tekinti őket Pusztítóknak, csupán segédhadnak. Kilenc ék, azaz 243 kyr, alkot egy Pusztító sereget. Egy ekkora seregnél még van egy 53 fős tábori személyzet is.

Varázslók

A Tartományi Légiók sok varázshasználót igényelnek különböző célból. A varázshasználók közt is megtalálható egyfajta rangsor.

Legalul helyezkednek el a magitorok a tapasztalati mágia üzöi. Ők egy hétéves képzéssel sajátítják el, amire szükség lesz. Mágikus képességükkel képesek közvetlen harci támogatást nyújtani, segíteni a sebesülteken, illetve egy mentális hálózatot képesek fenntartani harc közben a század tisztjei között. Alájuk tartoznak a kismesterek a kisebb hatalmú magitorok vagy másnéven novíciusok. A következő lépcsőfokon a csatamágusok helyezkednek el. Ők már komolyabb iskolaformákat tanulnak és használnak gyerekkoruk óta, mágiájukat az ellenség közvetlen megsemmisítésre használják. Amerre elhaladnak tűzgejzír robbanások, őrzöngő érzelemviharok bontják fel az ellenséges hadrendet. Nagytöbbségük elementalista, de vannak asztrálmágusok és mentalisták, legritkábbak az idézők. A csatamágusok teste legtöbbször vékonyra szikkadt, mert az állandó mágikus erők használata és kordában tartása felemészti erejüket. Testüket gyakran tetoválják különböző rúnákkal, amik még nagyobb hatalmat nyújtanak nekik.

Utánuk következnek a strattégiorok a Birodalom stratégá-mágusai. Ők egyesítik a

csatamágusok tudását a stratégiai ismeretekkel így félelmetes kombinációt hozva létre. Ha a Hadúr elesik vagy döntésképtelenné, válik ők veszik át a Légió irányítását

A legfelső szintet képviselik a Hatalmasok. Varázstudások hatalmuk messze meghaladja még a strategiorokét is. Akárcsak a Pusztítók ők is legendás tetteket vittek végbe. Ha a tartomány mind a tizenegy Hatalmasa kivonul egy csatára ott biztosra vehető a győzelem, hisz nincs olyan varázshasználó, aki méltó ellenfelük lehetne. Legrettegettebb fegyverük a mindent elemésztő Őstűz, amivel egész seregtesteket tudnak szemvillanás alatt megsemmisíteni, habár ezt csak a legvégső esetben idézik meg.

A varázslóknál szólni kell még a recitatrokról is. Ők olyan kyrek akik születésüktől fogva valamilyen megmagyarázhatatlan ok miatt fogékonyabbak társaiknál a manára és azt nagy hatásfokkal képesek egybegyűjteni. Különböző meditációs körökkel ez a hatás még jobban felerősíthető így a varázstudók bármikor pótolhatják megfogyatkozott mágikus energiáikat.

A Légiókat szolgálják még papok is. Az ő feladatuk a sebesültek ellátása, a természet befolyásolása, jóslás, áldás, ceremóniák levezetése és hasonló szakrális jellegű feladatok. Közvetlen harci támogatást nem nyújtanak, habár nem egy csatában jegyezték fel, hogy az istenek küldöttei is a katonák mellett küzdöttek.

Rajtuk kívül vannak még a Légiókban egyéb varázshasználók is, de ők általában változó számban fordulnak elő és ritkán képesek komoly előnyöket szerezni.

Ostrommérnökök

A nyílt csatákban kevés szerephez jutnak az ostromgépek ott inkább a csatamágusok és a magitorok tudják kihasználni helyzeti előnyüket. Viszont amikor a támadóerő egy megerősített, mágiával is védett erősség bevetelére készül akkor minden hadvezér az ostrommérnökökért kiállt. Ők talán a hadsereg legtitokzatosabb figurái a Pusztítók után. Kiképzésük is eltér a megszokottól, fegyveres tudásuk szinte elenyésző. Adekka tartományban Bisivia-tól délre van a sásfészkük ahol a fiatalbagnak adják át tudásukat. Úgy mesélik az első mérnök egy délről érkezett gnóm mester volt, ő alapította a rendet.

A mérnököknek megfelelő elméleti és gyakorlati ismeretekkel kell rendelkezni, hogy terepen is elláthassák a feladatukat. Egy légióhoz általában tizenegy mérnök tartozik, és mindegyikük alá 3*21 fejszés van beosztva. A fejszések végzik a fák kivágását, az ostromgépek összeszerelését. Ők katonai kiképzést nem kaptak, inkább amolyan mesterembernek számítanak. Harcba ritkán keverednek, de azért mindig rendelnek melléjük légiósfedezetet. A hadmérnökök munkája nem csak ostromokban mutatkozik meg. Az ő feladatuk a megrongált hidak, utak járhatóvá tétele hogy a Légió folytathassa az útját.

Gólemmesterek

A gólemmesterek a varázstudók speciális egységei. Tartományonként vannak rendházaik, de számuk a Birodalom más varázslórendjeihez képest nagyon alacsony. Ők a mágia egy egyedi formáját űzik. Sokévnnyi tanulás és gyakorlás után kezdenek egy gólem megalkotásnak, ami akár évekig is eltarthat. A gólemek különböző anyagúak, és méretűek lehetnek. Általában különböző kemény kőzetekből gránit, márvány, bazalt, obszidián vagy fémekből acél, bronz, nagyon ritkán lunírból készülnek. A méretük három lábtól akár tíz lábíg is terjedhet. A kőgólemeket várostromokban, míg a fémgólemeket a nyílt csatamezőn alkalmazzák előszeretettel. A legtapasztaltabb gólemmesterek akár egy tucat gólemet is képesek irányítani egyszerre, habár ez nagymértékben kifárasztja őket. Egy átlagos tapasztalatú mester egyszer három-négy gólemet képes irányítani. A gólemmester irányítás közben nagyon sebezhető ezért általában saját testőrsége védi, amit néha légiósokkal is megerősítenek. Egy Tartományi Légióval kb. 15 gólem indul egy-egy hadjáratra ezek megoszlása attól függ, hogy a hadvezetés ostromokra vagy csatákra készül.

Különleges egységek

Bizonyos tartományok képesek olyan egységek kiállítására, ami máshol elképzelhetetlen. Ezek az egységek csupán ezen tartományok haderejében találhatóak meg itt is inkább kisegítő szereppel mint csatadöntő elemként. Habár ezek az egységek csupán egy-egy tartományok haderejében van jelen, háborúban gyakran előfordul hogy más Tartományi Légiók úgymond „kölcsonkérük” őket.

Grifflovasok

A grifflovasok Mahtlean és Gaich tartomány szirti harcosaiból kerülnek ki. E két tartomány északi vidékét magas mély szurdokokkal tagolt röghegységek borítják, amelyek ideális otthont nyújtanak a griffeknek. Az itt élő kyrek már évezredekkel ezelőtt megszelídítették, és kisebb-nagyobb sikerrel háziasították a griffeket. A hatalmas termetű griffek istállója minden faluban megtalálható. A griffek átlagosan nyolc méter hosszúak, csórtól farktollig, a lovasuk négy méter magasán ül. A szárnyfeszítávolságuk pedig harminc méter. Az itt élő kyrek griffek hátán utaznak szinte mindig, hisz a lovak számára nincsenek kiépített utak, és a meredek szinte függőleges szirteteket nem képesek megmászni. A nagytestű madarak nyakára dupla nyeret erősítenek. Elöl ül a hajtó, mögötte pedig az utas vagy csatákban egy íjász vagy dárdás. A grifflovasok könnyű vértet, sisakot viselnek csupán. Az íjon és dárdán kívül nem használnak más fegyvert, ugyanis egy ekkora méretű állatról mással nem igazán lehet hadakozni. A griffek harcban magasról meredek szögből sebesen lecsapva támadnak, és karmaikkal, szárnyukkal söprik el az ellenséget. Ez a taktika legjobban ködös napokon vagy alacsony felhőrétegnél válik be. Világos nappalokon az ellenséges íjások, dárdások megpróbálják lelőni a griffeket, de a legtöbb nyílvesző és dárda nem képes súlyos kár okozni a vastag tollrétegben és a kemény bőrben. A grifflovasokat gyakran

használgják hosszú távú felderítőnek is. Habár egy csatában nagy előnyt jelentenek számos hátrányuk van. Egyik hogy hatalmas mennyiségű hús kell a mindennapi szükségleteikhez, és ha azt nem kapják meg, akkor hajlamosak a lovasság harci ménjeit is ételnek tekinteni, aminek a lovasság nem örül és nemegyszer robbant ki ilyen okból véres vita. Egy másik ok hogy az álatok alapján véve egyszerű teremtmények, így egy ellenséges varázshasználó könnyen megvadíthatja, vagy irányítása alá vonhatja, habár ez utóbbi ellen a magitorok bűvös hatalmú pajzsokkal védik az állatok elméjét.

A griffeket nem szervezik rajokba, századokba, hanem a feladattól függően osztják be őket. A két Tartományi Légió egyenként kb. 100-120 harcra idomított griffel rendelkezi.

Harci szekerek

Vaern, Taresad és Rabunew tartomány sík vidéken alakult ki a harci szekerek hagyománya. A sík vidéken jól használhatók a könnyűgyalogság megállításra a szekerek. Sokféle válfajuk terjed el, az egylovas-hajtóstól a háromlovas háromfősig. Az utóbbi típust rendszeresítették a hadseregnél is. Ezt a szekeret hassidnak nevezik, ó-kyr nyelven annyit tesz, hogy "seregrontó". A három ló egymás mellé van befogva, mindegyikük visel homlok- és szügyvértet ill. a két oldalsó a fedezék nélküli oldalon nyakvértet is. Ezek általában sodrony, ritkábban bőrvértek. A homlokvért közepére egy alkarnyi acélszarvat szoktak erősíteni. A széles szekér utasait egy derékmagasságú acélpalánk védi. A háromfős személyzet a következőképp oszlik meg; hajtó két dárdás/íjász. Mindegyikük félvértet és nyitott sisakot visel. Habár oldalukra kardot kötnek, azt nagyon ritkán van alkalmuk használni. A hajtó feladata a szekér irányítása a két másik pedig hajtódárdával vagy ritkábban íjjal tartja távol az ellenséget. A szekér két kerekének a tengelyére borotvaéles pengéket szerelnek, ami térdmagasságban kaszálja el a gyalogság lábait. A lovakat tartó rudak elejét ugyancsak élezik. A szekereket általában egy széles sorban szokták fölállítani köztük réseket hagyva. Amikor a szekerek a jelre megindulnak a dárdások/íjások útnak indítják lövedékeiket. A szekerek általában szétzilálják a fölálló gyalogságot, majd visszatérnek a saját seregtestükhöz.

Üvöltők

Gaich északkeleti és a Nuubilen északi határain levő hegyekben élnek az Üvöltők törzsei. Az északi barbárokkal és a törpékkel vívott határ menti csetepaték tették őket félelmetes harcosokká. Ők a világtól elzárt élnek saját területükön belül. Habár kyrek, még egy kívülálló is észreveheti a különbséget, ami a durvás szőrzetben, nyersebb vonásokban nyilvánul meg. Harci öltözetként egész testükön farkasbőrt viselnek. Egyetlen fegyverük a csatabárd, amelyet félelmetes biztonsággal forgatnak és néhány lépésre el is tudtak hajítani. Nem viselnek semmiféle vértet, pajzsot. Támadáskor farkasüvöltéshez hasonló hanggal rontanak az ellenségre. Az üvöltés és a ruházat komoly lélektani hatást vált ki, főleg ha a támadás váratlanul éri az ellenséget. Egy-egy váratlan éjszakai rajtaütéssel még a legharcodzottabb alakulatokat is sikerülhet megfutamtítaniuk. A nyílt vidéket nem kedvelik, igazi elemük a hegyvidék és az erdős terep. Jól használhatók még várfalak védelmében is, bár a hosszan tartó ostromot és az ezzel járó bezártságot és szigorú fegyelmet nem kedvelik. Legkiválóbbak az éjszakai harcban, váratlan rajtaütésekben. Leginkább a hagyományos üss-és-fuss taktikát követik. Ahol szervezett ellenállásra találnak, szinte rögtön meghátrálnak és félbeszakítják a harcot, inkább kivárvák a nekik kedvezőbb alkalmat. Mindez nem jelenti azt, hogy gyávák lennének, hiszen amikor szükséges képesek a megsemmisülésig harcolni, például falvaik védelmében. A kulcsszó a szükségesség. Egy Üvöltő egységnek igen komoly indok kell, hogy nem a hagyományos üss-és-fuss taktikát kövesse, hanem harcoljon a végsőig. Az nagyon korán bebizonyosodott, hogy bármilyen magas szintű parancs sem képes a kívánt hatást elérni. Egész egyszerűen nem vesznek tudomást róla, hiszen csak saját vezetőiknek engedelmességeknek.

Éppen ezért az Üvöltők betagolása a hagyományos kyr hadrendbe és harcászatra sokáig megoldhatatlan feladatnak számított. Ütközet közben óriási veszélyeket rejtett magába az Üvöltők kiszámíthatatlansága. Közismertek a drepanumi csatában történtek, amikor is az ütközet megkezdése előtt önkényesen úgy döntöttek, hogy ők ezen a napon nem harcolnak és elvonultak, az útjukat álló gyalogságot pedig szétszórta. Szerencsére az ellenség nem vette észre a kyr hadrendben beállt

zavart. Az esetet követően megpróbálták az Üvöltők ilyen irányú hátrányait kiküszöbölni. Katonai kiképzők kiküldését eleve lehetetlennek tartották, ezért a Légióban hoztak létre egy Üvöltő egységet. Tőlük remélték, hogy a katonai fegyelem és a reguláris kötelék harcászati elsajátítása után társaikat is bele tudják kényszeríteni a kyr harcmódorba. A kísérlet kedvezően indult, (ugyanis a kért létszámú Üvöltő egység megjelent), de végül véres kudarcba fulladt. Az Üvöltők már az első napon fellázadtak, legyilkolták a kinevezett tisztjeiket (állítólag az egyik kiképző gúnyos megjegyzése miatt), és csak egy Pusztító alakulat bevetésével lehetett őket lecsendesíteni őket. Ez nem ment áldozatok nélkül, ugyanis a Pusztítók nem hagytak túlélőt. A kísérlet kudarcát követően a kyr katonai vezetők óvakodtak igénybe venni Üvöltő egységeket. Ha erre mégis sor került – hiszen hadászati vonatkozásban nagyon hasznosak, hegyvidéken és erdős terepen pedig nélkülözhetetlenek – akkor az ütközetek kezdete előtt hátra parancsolták az Üvöltőket. A megoldásra végül egy Gaich tartománybeli íjászkapitány jött rá: Az Üvöltőket csak akkor lehet irányítani, ha íjászok mellé osztják be őket és azt a parancsot kapják, hogy védjék meg az íjászokat. Tapasztalata szerint az Üvöltők soha nem hagyták el íjász alakulatát. Az Üvöltők ugyanis mitikus csodálattal tekintenek az íjra és a fegyver kezelőire. Az Üvöltők sem az íjkészítést, sem a fegyver használatát nem ismerik. Mivel az íjászok közelharcban tehetetlenek, így az Üvöltőknek egyszerűen muszáj kitartaniuk, nem futhatnak el, nem húzódnak vissza, nem hagyhatják el önkényesen a csatateret, hiszen a fedezet nélkül maradt íjászok nagyon sebezhetőek. Az ötlet a gyakorlatban fényesen bevált, az Üvöltők csodálatuknál fogva szívesen ellátják az íjászok fedezetét, az íjászoknak adott parancsokkal.

Az Üvöltőket nem szervezik szakaszokba, hanem az egy vidékről, faluból érkezett férfiak együtt küzdenek 10-15 fős csoportokban. Gaichból 300-400, Nuubilenből 500-600 Üvöltőt tudnak hadrendbe állítani. Az Üvöltők nem kapnak harci kiképzést ők csak a saját tapasztalataikra, és természetes ösztöneikre támaszkodnak harc közben.

Hegyivadások

A hegyivadások déli határ mellett fekvő Shi-Ruan, Rabunew és Ewigan tartomány hegyvidékéről kerülnek ki. Hasonlatosak az Üvöltőkhöz de náluk könnyebben kezelhetőbbek, civilizáltabbak. Ők békeidőben vadászok, erdőjárók szénégetők. Háború esetén bőrvértet öltenek, és csatabárdot forgatnak, néhányan íjjal lönek. Miután a saját otthonuk környékén mozognak, kiváló helyismerettel rendelkeznek. Feladatuk nem is az ellenséggel való közvetlen harcérrintkezés, hanem állandó járőrözés felderítés, kisebb csapatokat vezetnek át a hegyeken. Ők nem tartoznak közvetlenül a Tartományi Légiókhoz, hanem egyfajta kiegészítő szerepet látnak el, habár a légioskiképzésen ők is áttestek. Hegyi csatározások esetén az agitorok és a Hadurak tanácsadói közé kerülnek és ellátják őket a terepviszonyokról, utak járhatóságáról, a várható időjárásról. Egyszerű emberek ők, nem is zsoldért, hanem otthonuk védelméért harcolnak. Kis 1-5 fős csoportokban mozognak és az ellenség, gyakran hiszi őket egyszerű közembereknek.

Elfek

Több tartományban, köztük Shi-Ruanban is vannak elf kolóniák. Az elfek helyzete kiváltságosnak számít a Birodalmon belül. Háborúban nem kötelezhetőek a hadba vonulni, de támadás esetén megvédik területüket. Az elfek íjászokat és lovasokat állítanak ki háború esetén. Harcmódoruk inkább amolyan üss-és-fuss taktika de ez védekező harcnál komoly hátrányba tudja juttatni az ellenséget. Vannak olyan elfek akik kalandvágyból elszegődnek egy-egy Légióhoz. Ők általában íjászok könnyűlovasok lesznek.

Mechanikus szerkezetek

Ezek az eszközök leginkább mágiával megerősített várak, városok ostromakor

kerülnek elő, amikor is a varázstudók mágiája nem bizonyul elégnek. Ezen eszközök felépítése működtetése a hadmérnökök feladata. Miután a legtöbb eszköz neheze bírná a szállítást és az időjárás viszontagságait, a legtöbbet a helyszínen szerelik össze. Természetesen a speciális alkatrészeket, mint a különböző csigákat, fogaskerekeket szekereken viszik magukkal. Ostromokban általában különböző típusú hajtógépeket és ballistákat építenek. Találunk közt több tonnányi sziklákat megmozgatókat, és emberfejnyi köveket hajigálókat egyaránt. Ha a Légió körbezár egy erősséget és a hadmérnökök megkapják a parancsot akkor 3-4 napon belül elkészül az első tucat katapult amik elkezdhetik a falak omlasztását. A légiosok támadását sokszor megkönnyítheti az ostromtorony habár az egy elég bonyolult és időigényes konstrukció, amit az ellenség elég könnyen tönkretelhet. Az olyan egyedi gépezetek mint, amik a Flotta hajóin vannak, a sárkánytorok, naftavető, nyílvető olyannyira különleges szerkezetek és annyira bonyolult konstrukciók hogy a távoli harcmezőn nélkülözni kell őket.

A hadmérnökökre az ostromon kívül más feladatok is várnak. Ők irányítják többek közt az alagútászt. Ehhez a feladathoz sokszor visznek magukkal a légiosok bányászokat, aknászokat. Másik feladatuk a folyókra ideiglenes hidak építése. Ez egy elég hosszadalmas munka a terepviszonyoktól függően. A tisztek gyakran inkább a varázstudókhoz fordulnak, hogy egy ideiglenes térkapuval hidalják át a távot, de ez sem minden esetben kivitelezhető. Nem mindig van ilyen hatalmú varázstudó a közelben vagy jobb nem felhívni magukra a figyelmet. A hadmérnökök általában ha nagyon sürges az idő akkor pontonhidat építenek, egyébként pedig két szekér széles, őrtornyokkal ellátott fahidat.

Felszerelés

A háború jó üzlet. Ez az örök igazságot sok mesterember ismerte fel az idők folyamán. A Tartományi Légiónak szüksége van élelemre, ruhára, fegyverekre felszerelésekre. Ez a nagy mennyiségű utánpótlás állandó megélhetést nyújt minden tartomány területén néhány kiváltságos céhnek. A Kyr Farkas Törvény többek közt egységesítette a légiosok ruházatát fegyverzetét is. A légiosok fegyverzete az egyenes, egységes hosszúságú,

enyhén ívelt, fokélre fent másfélkezes kard, amit gyakran neveznek légiósszablyának is. Egyes egységek egyélű, fél láb nyelű csatabárdokat forgatnak, melyeknél a nyél végére egy szűrő csórt erősítenek. Kiegészítő fegyverzetük egy tízhüvelykes tör. Pajzsuk különböző alakú bőrrel bevont acéllap, amire a Tartományi Légió nevét és jelképét rajzolják. Mellvértjük előről, és hátulról jól védi a törzset, illetve a vérthez kapcsolt láncing viszonylagos védelmet nyújt a karoknak.

Az íjászok fő fegyvere a kőrifából készült kyr hosszúj. Vesszeiken változatos nyílhegyek vannak, mindig a harci helyzet által megkövetelt. Egy íjász általában két tegez (2x31) nyílvezzőt visz magával, általában egy tegez normál és egy tegez páncéltörő vezzővel. Emelett a szekerek visznek utánuk olyan anyagot, amibe mártva a vezző röptében meggyulladt. Sok íjászalakulat használ ikervájatú szuronyos nyílpuskát is. A számszerij átütő ereje nagyobb, de a kezelése és karbantartása nem egyszerű dolog. A harcban általában a rohamozó ellenség feltartatására használják vészhelyzetben. Amíg az egyik sor lő, addig a másik tölt. Habár van rajta szurony, a közvélekedés szerint, ha már arra kerül a sor, régen rossz. A másfél láb magas, keményfa pavéze pajzsot általában a társzekerek viszik utánuk. Pikkelyvértjük a törzset, a combokat és a felkart védi.

A falanxharcosok vértje a légiósvért, kiegészítve alkar-, lábszárvédőkkel és csataszoknyával. Lándzsáikat, pajzsukat általában a szekerek viszik utánuk, hisz egy 4-5 méteres lándzsával elég kényelmetlen, főleg erdőben, a menetelés.

A légiósok ruházata tartományonként egységes de légióként különböző. Általában csizmát, vagy bakancsot viselnek, ruhájuk anyaga erős vászonnól készül. Minden katona két rend ruházatot kap, ami a tartomány éghajlatának megfelelő.

Kommunikáció

A háborúban és a csatamezőn létfontosságú az egységek közti kommunikáció fenntartása, és viszonylagos titkosítása is. A kyr hadseregben ez több fokozatban van jelen. A csatamezőn a magitorok vagy a kismesterek feladata hogy a hozzájuk tartozó század ewydorjai és arapatora közt a mentális háló mindig megfelelően működjön. A tiszteke az akadémiákon kiképzik a mentál-háló

használatára, de a csataterén frissen előléptetett hadnagy ezt általában nem tudja megfelelően kihasználni. Egy másik hasonló háló az agitor és a száznagyjai közt feszül. Az ezredesek általában a Hadúr közelében vannak, így ők élősóban kommunikálnak. Vannak helyzetek, amikor a mentál háló potenciális veszélyt jelent használóira ilyenkor lovasfutárokkal érkeznek az utasítások.

A csatamezőn emelett a katonák a kürtjelekre illetve a tisztjeik vezényszavára mozognak. Háborúban a futárszolgálatot a könnyűlovasság erre kiképzett egységei látják el, ők viszik a hosszabb üzeneteket, haditerveket. Ezek az írások mágikus pecséttel vannak ellátva és csak a hozzáértők, tudják újra olvashatóvá tenni. Néha az ókyr fürkészsólymokkal üzennek, ugyanis a sólymok nem csak egy helyet, hanem akár három-négy különböző pontot is képesek megkülönböztetni.

Hírszerzés

Egy hadsereg sem nélkülözheti az ellenség állapotáról szóló friss jelentéseket. Ha a Légiók hódító céllal lépik át a határokat, a fő hadtestet előtt, egy hetes előnnyel könnyűlovas felderítők haladnak laza hálót képezve. Feladatuk a felderítés; az ellenség erőinek és a hadműveleti terület felderítése. Általában rajokban dolgoznak, és kisebb harcokba is szoktak bonyolódni. Pontos adatokat kell szerezniük az ellenfél létszámviszonyairól, harci taktikájáról, harckészségéről, harci szelleméről. Ismerniük kell a domborzati viszonyokat, a hágókat, a szorosokat, a folyókon a gázlókat, a hidakat, az ellenséges várakat, városokat stb. A hírek eljuttatásában fontos szerepet kapnak az ókyr fürkészsólymok. A kicsi galambméretű ragadozó madarak több száz kilométeres távolságból is megtalálják a gondozójukat, még akkor is, ha az mozgásban van. A menetben lévő kyr sereg így mindig megkaphatja a legfrissebb portyázó jelentéseket is, ami komoly stratégiai előnyt biztosít nekik.

Őket követik a gyalogos felderítők akik a két-háromnapos előnnyel haladnak. Átvizsgálják az előttük álló terepet, és jelentéseket küldenek a hadvezéreknek.

Szükség esetén rajtaütésszerű akciókban is részt vesznek. Továbbá őket vetik be a lovasság számára járhatatlan terepen is.

A felderítők központja egy erődítmény a császárvárosban, az úgynevezett Fürkésztorony. Ide fut be minden jelentés, információ még a legjelentéktelenebb dolgokról is. Minden adatról, feljegyzésről másolata készül, ezek képezik a birodalmi adattárat. A Fürkésztorony egyben levéltári feladatokat is ellát, itt tárolják a több ezer éves kyr történelem során felgyülemlett hadászati jelentéseket. Itt folyik az elemző munka, itt készülnek a térképek. Stratégiailag rendkívül fontos tudás összpontosul itt. A hírek, információk, jelentések kiértékelését külön elemzőcsoportok végzik. A portyázók elemzői mindig a kyr vezérkar egyik alcsoportját alkotják. Az így megszerzett töménytelen információt térképekre viszik. A térképeket beszélővarázssal látják el, így azok alkalmasok a rengeteg adat hordozására. A legféltettebb földabroszok még a Kyr-Anvar háborúból származnak, és a kontinens akkori arculatát őrzik. A közvetlen csata előtti felderítés általában a magitorok dolga. Ők általában csekélyke mentális hatalmukkal madarakat irányítanak az ellenség fölé, így térképezve fel annak elhelyezkedését. Hasonló megoldás, amikor a Szárnyalókat küldik ki, habár ennek lélektani oka is van. A grifflovasok pedig általában a hosszú távú felderítést látják el.

Haditörvények

A haditörvénykezés gyors, szigorú, kegyetlen és nem tesz kivételt. Háborúban ez nem is lehet másképp. Az apróbb bűnök, tiszteknek való visszazólások, engedetlenségek a százados hatásköre, általában kényszerfeladatok és korbácsolás a büntetés. A lopásért, dezertálásért botozás, zsoldmegvonás, lefokozás, és büntetőfeladatok járnak. Aki társára támad és megsebzí az börtönbe kerül, aki megöli azt felakasztják. Az ellenséges civil lakosságon esett sérelmeket is szigorúan megtorolják (itt nem a parancsba adott falu

felégetésre, városrombolásra kell gondolni). A legnagyobb bűn a lázadás, ami a háborús törvénykezések legfelsőbb szintjét jelenti. A lázadás megítélésénél figyelembe kell venni a háború állását (van hogy nem engedhető meg a tömeges mértékű kivégzés), és ehhez mérten kell kiszabni a büntetést. A lázadás vezetői rangra és származásra függetlenül a bakó kezére kerülnek, a közkatonák között általában tizedelnek.

A kemény törvények már meglétükkel is segítenek fenntartani a rendet, közvetlen alkalmazásukra ritkán kerül sor.

Tartományi Légiók felépítése

A légiósok 20 fős szakaszokban küzdenek egy vezénylő tiszttel, az ewydor, hadnagy alatt. Minden szakaszban van még egy gardor (tíznagy, őrmester nyelvjárástól függően) Őt ilyen szakasz, 105 fő, alkot egy századot, amit egy száznagy, másnéven arapator vezet. Minden században van egy kürtös, aki kürtjelekkel irányítja az alakulatot, továbbá egy zászlóhordozó, aki Kyrria címerével ékes lobogót hordozza, aminek közepén megtalálható a Légió címere is. A zászlóhordozó tiszte minden században egy kitüntetett szerep. Rohamokban általában az élen halad, és társai fedezik. Minden századhoz tartozik továbbá egy magitor, két kismester (kisebb hatalmú magitorok, esetleg novíciusok), öt felcser, illetve további 9 főnyi kisegítő személyzet (szakács, szabó, lovas stb.). A kyr gyalogság meglepően gyorsan tud haladni háborús körülmények közt, ugyanis megfelelő lovas vagy egyéb fedezet esetén a légiósok vértjüket és pajzsukat nem maguk cipelik mérföldeken át, hanem az arra rendszeresített társzekerek viszik velük párhuzamosan. Minden szakaszhoz tartozik egy ilyen kétlovas társzekér, amin a szakasz felszerelését, sátrait, tartalék élelmiszeradagjait viszik. A szekerek hajtói kiszolgált, vagy lesérült katonák, akik duplavájtú nyílpuskákkal és kardokkal rendelkeznek. Így egy század 128 főt számlál. Minden században egy szakasz van kiképezve, és feljogosítva a táborokban katonai rend fenntartására. Ezek a katonák minkét karjukon fehér kendőt viselnek. Tíz ilyen század, 1280 fő, alkot egy ezredet. Az ezredet az ezernagy, agitoris irányítja. Egy ezredhez további három csatamágus, három stratégia, három pap, egy raj könnyűlovas futár, és egy szakasz gyalogsági felderítő tartozik. Egy Légióban tizenhárom

gyalogos ezred van egyenként 1333 kyrrel, összesen 17329 katona. A tizenháromból hét ezred légiós, három ezred légiósíjász és ugyancsak három ezred falanxharcos van. A Légiót a Hadúr vezeti. A Hadúr kíséretéhez tartoznak a személyes tanácsadói, testőrei, egy straggior, a gólemmesterek kb. 30-50 fő. Továbbá a Hadúrral tart három további zászlóhordozó, egy Kyria zászlaját, egy a Légió zászlaját, és egy Tartomány zászlaját hordozza. A zászlók általában nagy hatalmú mágikus ereklyék, amik bátorságot öntenek a katonákba és rettegést az ellenségbe. A Hadúr csak legfontosabb csatákban vesz részt személyesen, általában a távolból irányít. A Hadúr és a straggior elvesztése után rangidős ezredes a Légió vezetője.

A kyr hadvezetés legfelsőbb fóruma a Generálisok Konzíliuma, ők nevezik ki a Légiók élére a Hadurakat. Névlegesen a Császárnő a haderő legfelsőbb parancsnoka, de ő ritkán ért a hadviseléshez ezért inkább az arra érdemesebbekre hagyják.

Egy Légióhoz tartozik három ezred könnyűlovasság. A könnyűlovasság felépítése a légiósokéhoz hasonló. 21 fős raj, 107 fős század a százaggal és magitorral 1071 fős ezred az agitossal. Az agitátor kíséretéhez egy csatamágus és egy pap tartozik továbbá. A lovasság gyors haladását nem lennének képesek követni a szekerek, ezért egy századhoz három szekér tartozik csupán, amit hátrahagyott rajok biztosítanak harc esetén. A lovasság századonként visz magával egy agitort, és az egyéb feladatokat az erre kiképzett, betanított katonák látják el. A lovasságban ezredenként általában 15 raj felderítő-lovasság szokott lenni.

Egy légióhoz tartozik továbbá 5 század nehézlovasság 525 fő, akik általában a Hadúr harctéri kíséretét látják el. A nehézlovasság nem visz magával semmilyen varázshasználót, mágikus védelmüket a csatamágusok adják. Ide szokás sorolni a Szárnyalókat is.

Minden légióhoz tartozik egy 1215 fős Pusztító alakulat is. A Pusztítók irányítása általában a Pusztító Hadúr feladata. A Pusztítókat egy kb. 400 fős kíséret kíséri. Ha egy Tartományi Légió hadba vonul, akkor a tartomány anyrja és tizenegy Hatalmasa is vele tart elméletileg, de gyakorlatban gyakran maradnak a hátszágban.

Egy Légió elméletileg ezeket az egységeket tartalmazza de a valóság mindig máshogy alakul. Ha egyik napról a másikra adnának ki mozgósítást,

akkor a Légióknak kb. 10-15% nem lenne hadrafogható állapotban, betegségek, sérülések, dezertálók és hasonlóak miatt.

Minden Légióhoz tartoznak további ellátmányt szállító szekérkaravánok, a különleges képzésű egységek, ostrommérnökök, ezen felül a legtöbb vonuló sereget kereskedők jósok, ingyenélők hada kíséri.

Ha a légiók létszáma oly jelentős mértékben megcsappan, hogy új tartalékokat kell mozgósítani akkor tartományszerte felkeresik a katonaviselt kyreket, és újra hadba állítják őket. Ha esetleg ők is elhullnak, akkor a köznép soraiból töltik fel a Légiókat, de az ilyen Légiók már nagyon gyenge teljesítménnyel képesek harcolni.

Kyr hadászat

A háború nem tudomány, hanem művészet, tartja egy régi mondás, és ezt a kyrek is jól tudják. Nincs olyan stratégia vagy taktika, ami minden helyzetben hatásos volna, mindig a körülményekhez kell alkalmazkodni.

Ó-Kyriával határos országok; a Barbárok és Törpék birodalma, Ogarak és Óriások királysága, Új-Kyria és a Független kereskedőállam. Ezekkel az országokkal mind jószomszédi viszonyt ápol, diplomatái, nagykövetei megtalálhatók a fővárosokban. A Barbárok és Törpék birodalmával, és az Ogarak és Óriások királyságával pedig még szövetségben is vannak. Új-Kyria habár más nézetek vall, nem a fegyveres harc útján kívánja hatalmát az óhaza felett növelni, a Független kereskedőállam pedig nem rendelkezik jelentős katonai potenciállal. Így Ó-Kyria körül egyfajta ütközőzóna alakult ki, amely egy feltételezett inváziós sereget lelassít, és időt nyújt a felkészülésre.

Az itt következő stratégiák és taktikák mind csupán feltételezések és egy fiktív helyzetre nyújtanak megoldást.

Tegyük fel, hogy Shi-Ruan határát ellenség lépne át. Ebben az esetben a tartomány haderejét készütségbe rendelnék és megerősítenék a helyőrségeket. A könnyűlovasság és a gyalogsági felderítők felmérnék az ellenség pontos helyzetét. Ha az

ellenség ereje alulmúlja a Tartományi Légióét, akkor a haderőt összegyűjtenék, és felmorzsolnák a támadókat. Ellenkező esetben a várak védelmére, összpontosítanak, esetleg behívva a tartalékosokat is, illetve mozgósítanak a környező tartományok haderejét. Amíg az erősítés meg nem érkezik, addig a Légió a mágiával megerősített kyr erődökben tartaná magát.

Egy inváziós céllal indított háború kitörésekor a könnyűlovas-felderítőket már a főhaderő előtt mozgósítják, és felderítésre küldik. Ők azonnal átlépik a határt, és a rajok közti egy félnapos távolsággal megkezdik a mélységi, hadászati felderítést. Lovaikon igyekeznek minél nagyobb távolságra észrevétlenül eljutni. Minden összecsapást igyekeznek elkerülni, az ellenfél elől sebesen kitérni, hiszen a feladatuk nem a harc, hanem az információszerzés. Elsősorban az ellenfél mozgósítását, felvonulását kísérik figyelemmel. Ha a Légió már egy ideje készül a háborúra, akkor már megérkeztek a más tartományokból „kölcsonként” különleges egységek. A grifflovasok egy része légi úton próbál minnél mélyebben az ellenséges területre igyekezni.

A lassan meginduló haderő előtt haladnak az Üvöltők, csapást mérve a védtelenebb falvakra, kisebb településekre, amivel lehetőleg elcsalják és összezavarják az ellenséges haderőt. Őket követik a gyalogsági felderítők, akik megfigyelik az Üvöltők okozta káoszra való reakciókat. A Tartományi Légiók általában egy, három, néha öt főbb csapásvonalon haladnak. A századok felváltva követik egymás a könnyűlovaság fedezete alatt. Miután a Légió döntő hányadát a lassú mozgású gyalogság adja, a menetoszlopok elég lassan manővereznek. A menetoszlopok élén a hadmérnök haladnak, akik a felderítők jelentése alapján megjavítják a sérült hidakat, utakat. A menetoszlopok felépítése váltakozó, út közben is gyakran cserélődnek fel hadrendi elemek. A grifflovasok általában a menetoszlopok környékén végeznek felderítést vagy

fedezést. Erdős vagy hegyes terepen a grifflovasok inkább hátrányára válnak a Légiónak, hisz felhívják magukra a figyelmet. Ilyen esetben a griffek nem létező csapatesteket kísérnek, hogy összezavarják az ellenséget. Az Üvöltőket a főerő megindulása után leállítják, és az aktuális helyükön bevárják azt, majd csatlakoznak hozzájuk, és az íjászok fedezetének egy részét adják.

A kyr főerők közvetlen támadását a könnyűlovaság vezeti be. Egy-két napi távolságra megelőzik a főerőket, de a gyalogos felderítők mögött maradván, mintegy védőernyőt vonnak a kyr sereg előtt. Igyekeznek megszállni a stratégiai fontos pontokat, a kisebb ellenséges erőket lehetőleg szétszórják, de a túlerő elől visszahúzódnak. Szükség esetén kisebb rajtaütésekkel lassíthatják az ellenséges főerők menetét, ezáltal biztosítva a saját erők felvonulásához szükséges időt. A főerők pedig az előre meghatározott stratégia alapján haladnak sorra, megütközve az ellenséges erőkkel és bevéve az erősségeket. Gyakran előfordul, hogy vegyes ezredek válnak le a mentoszlopról kisebb helyőrségek elfoglalására. Ezek a csapatok általában aztán meg is tartják az elfoglalt állásokat. Egy nagyobb hadjárat során több Légió is együtt mozog, ugyanis amíg egyik Légió folyamatosan halad előre addig a másik felügyeli az elfoglalt területeket és küld erősítést.

Eközben általában a Flotta az ellenséges vizeken cirkál, elsüllyeszti a kereskedelmi hajókat, blokádnak alá vonja a kikötőket, elvágva így az ellenséget az utánpótlástól, felszámolja az ellenséges hadiflottát, támogatást nyújt a Légiónak, kíséri a csapat szállítókat.

Taktikák

A Légiók felállása változó nyílt csatákban, a felállást legtöbbször az ellenség, a terepviszonyok, az időjárás határozza meg. A tiszteket eleve úgy oktatják, hogy vesztes csatát nem szabad kezdeni, és mindig a győzelemre kell törekedni. A Légiók általában csak a Langy, Meleg, Hűs, évszakban nyomulnak előre, a Nyirkos és Hideg évszakban téli pihenőre rendezkednek be a megszállt területeken. Lovasság ellen a falanxokat küldik előre, mögé kerülnek az íjászok és a fedezetük, köréjük a Pusztítók, és a szárnyakra a lovasság. Az ellenséges lovasságot az íjászok sortüze és varázstudók tűzfalai, és tűzgejzirjei fogadják, majd a falanx fogja meg a

rohamukat. Ha mégis átjutnak a falanxon, akkor a Pusztítók és légiósok kísérik meg megállítani őket. Eközben a szárnyakon felálló lovasság megpróbálja őket oldalba kapni, vagy hátba támadni. Előfordulhat, a hogy a falanxok közé a gólemeket is beállítják.

Könnyűgyalogság ellen általában a harci szekerek indítanak rohamot, míg ez nehézyalogságnál elmaradhat. A rohamozó gyalogságot az íjászok vesszei, és a varázstudók mágiája fogadja, majd elérik az ék alakban álló légiósokat és Pusztítókat. A könnyűlovasság zárja be a csapatát, azzal hogy a szárnyakról rohamot indít.

A lándzsás, falanxharcot követő ellenséggel szemben kedvelt taktika a lovassági metszés. Ez a kyr hadsereg egyik legprecízebb de leghatásosabb taktikája. A könnyűlovasság feláll egy nem túl széles, inkább hosszú arcvonalba, és a hossz felébe beáll a nehézlovasság. A taktika abból áll, hogy a lovasság felgyorsul és az ellenséges arcvonal felé lődül. Az ellenséges gyalogság beáll, megtartja lándzsát és várja a rohamot. Viszont az első sorok nem rohannak neki az arcvonalnak, hanem attól alig tíz méterre kettéválnak, és azzal párhuzamosan vágatnak tovább. Ez a taktika nagy felkészültséget és összehangoltságot igényel a lovasságtól, ezért csak veterán, kipróbált egységekkel alkalmazzák. A lándzsát markoló ellenség meglepődik ezen, és a lovasokat kezdi el követni a tekintetével, jobb esetben össze-vissza kapkodják a fejüket, amikor a nehézlovasság rájuk zúdul. A nehézlovas éket a könnyűlovasság követi, akik tovább mélyítik a káoszt. Az első sorokban szétfutó lovasok pedig az oldalvédekkel veszik fel a harcot.

A légiósok és Pusztítók harcászati alapegysége az ék, ez a legkisebb egység, amely még képes az itt ismertetésre kerülő harceljárások véghezvitelére. Ez alaphelyzetben 3 fő és négyzetesen növekszik. A kyr harcászata az úgynevezett ékharcászatra épül. Ék alakzatban állnak csatarendbe, ez lehet zárt ék, nyílt ék, kettős ék, szétválóék, vagy védelemben a fordított ék.

Zárt ék : Az ék belseje teljesen kitöltve harcosokkal. Tömött hadrend, elsősorban a nagyobb lökőerő elérése érdekében. Lendületes rohammal igyekeznek áttörni az ellenség sorait. Az ék csúcsán álló veteránok feladata az áttörés kiharcolása. Az ék oldalán elhelyezkedők fedezik, és védik, az elől lévőket. Ez a fajta egymásra utaltság jól megmutatja a katonák kiképzését és összeszokottságát. Az ék

belsejéből pótolják az esetleges veszteségeket, illetve biztosítják a nagy lökőerőt, tömegnyomást. Az áttörés után visszafordulhatnak teljesen megsemmisíteni a már eltiport ellenséges hadrendi elemet, de oldalra fordulva hátba is támadhatják az eddig meg nem támadott ellenséges egységeket, így nyitva utat a sereg többi részének. Ha az ellenséges hadrendi elem megsemmisítése a cél, akkor az úgynevezett vonalék harceljárást alkalmazzák. Mégpedig olyan módon, hogy a rohamozó zárt ék, betörve az ellenfél soraiba, nem nyomul tovább előre, hanem az ék szárai elkezdnek szétnyílni, az ékből egy vonal alakzatot vesznek fel, természetesen közben szinte teljesen meg tudják semmisíteni az ellenséges hadrendi elemet.

Nyílt ék: Az ék belsejében íjászok. Támadáskor az ék belsejében haladva az íjászok feladata az ellenfél hadsoraik megbontása, így készítve elő a terepet a katonák számára. A zárt ékhez hasonlóan alkalmazhatják a vonalék harceljárást. Emelett ezt az alakzatot használják arra az esetre, ha a csata hevében az íjászalakulatok más helyre kell csoportosítani. A széleken légiósok, vagy Üvöltők védik az íjászokat, akik akár menet közben is szórhatják a vesszeiket.

Kettős ék: A könnyűgyalogsággal folytatott védelmi harc esetén előszeretettel alkalmazzák az úgynevezett kettős éket. Ebben az esetben, a rombusz alakzatban felálló légiósok egy erődítményt alkotnak.

Szétválóék : Nem egy egységből, hanem három részből áll össze az ék. Három alapék, vagy hármás-ék, vagy nagyék áll fel egymás mellett háromszög alakban és alkotja az alakzatot: Elnevezései: felsőék, alsóékek: balszárnyék és jobbszárnyék. Ez a formáció a variációk széles skáláját teszi lehetővé. Egyrészt a három kisebb ék együtt maradva (egy éként) is képes küzdeni, másrészt harc közben szétválva képesek az önálló küzdelemre is, így megháromszorozhatják a manőverező képességüket.

Emellett az alakzaton belül felváltva alkalmazhatják a zárt és a nyílt ékeket:

Fordított ék: A fordított ék a szétválóékból képzett védelmi alakzat. A csataterén felálló szétválóék ellenséges támadás

esetén képes nagyon rövid idő alatt védelmi formációt alkotni, mégpedig úgy, hogy a két alsóék balra illetve jobbra húzódik, a felsőék pedig az így képzett résen hátrahúzódik. A támadó ellenség egy teljesen új alakzattal kerül szembe, ráadásul a visszahúzódó felsőéket követve a két alsóék oldalról ronthat rájuk. Itt általában a két szélső ék veteránokból áll akik közé az újonc alakulatok húzódnak vissza.

Falanx: A falanxharcosok általában négyszögekben állnak fel. Letámasztott pajzsaik mögül csupán a pikáik nyúlnak előre. Az első három sor pikáira esik a legtöbb terhelés, a többiek addig függőleges tartják a sajátjukat. Nyílvesző zápor esetén veszik fel a teknős alakzatot, azaz a szélsők a pajzsikat maguk előtt, mellett, mögött tartják, a bent levők pedig a fejüket védi a nyílzáportól. Ez egy meglehetősen hatásos taktika habár így elég lassan mozog a csapat.

Várostromok: Ahány vár annyi féle van. Legfontosabb hogy ostromgyűrűt vonjanak az erődítmény köré. Ha nincs mágikus védelemmel ellátva, akkor a varázstudók viszonylag gyorsan képesek rést ütni a falakon, így utat nyitni a légiósoknak. Ha van mágikus védelem, akkor több módszert is szóba jöhet. Lehet hogy az éjszaka leple alatt különleges képzettségű pugomagitorok törnek meg a rúnatermek véseteit. Ha a Légió nagyon ráér, ami háborúban ritkán fordul elő, akkor kiéheztethetik a várvédőket. Ha tényleges ostromot kezdenek, akkor általában az ostromgölemeket, már ha vannak, küldik előre falat törni. A gölemek jól boldogulnak a vékonyabb falakkal, de a vastag falak időt adhatnak az ellenséges varázstudóknak, hogy megtörjék mágikus véseteiket, és használhatatlanná tegyék őket. Ilyenkor kezdik el az ostrommérnökök összeállítani a katapultokat, követőket és ezekkel a falt törni. Eközben az íjászok is százzal lövik a gyújtóvesszeiket be a várba. Ha vár nincs körülárkolva, akkor az aknázsok megkezdik az alagutak fúrását habár ez egy

kockázatos és időigényes feladat. Ha mindezek sem lennének elegek, akkor a Hatalmasok képesek manacsapdákkal körülvenni a területet így vonva ki a mágikus erőket a védők, és sajnos a támadók eszköztáraiból is. Ha már kellőképp meggyengült a védelem, akkor indulnak rohamra a légiósok. Általában szakaszonként egy létrát visznek, amit hárman-négyen tartanak, míg a többiek másznak rajta. Ha sikerült a gyilokjárón megvetni a lábukat, akkor a magitorok és csatamágusok is megérkeznek, és mágiájukkal szólnak bele a küzdelembe. Várostromokba a Pusztítók és a falanxharcosok nem túl jól használhatóak. A lovasság feladta a kitörési kísérlet megakadályozása, illetve a környéken való járőrözés.

Babonák

A kyr kultúrát átítatják a legendák és szokások, és nincs ez másképp a hadseregben sem. A hadsereg felépítés a kyr számmisztikát követi, lehetőleg mindig páratlan számúak a csaptestek. A harcmodort befolyásolhatja, hogy a nap milyen órájában vannak, az év milyen szakában, milyen az időjárás és még sok másik tényező. A katonák a megfelelő körülmények közt még nagyobb ellenség ellen is bátran kiállnak, míg rossz előjelek esetén akár meg is futamodnak. Habár kevésbé babonásak, mint a tengerészek, a parancsnokok mindig ügyelnek rá, hogy egységeiket a szokások szerint állítsák fel.

*„Pusztítók a vár fokán
Alattuk tátongó mély
Hadunk a győzelemre vár
S Üvöltők dalát hozza az éj”*

(Ókyr harci dal)

Források és ötletek:

Hannibál Kyria Hadserege c. írása
Timba Bizar Bazárjának tagjai (a kiemeltek;
Timba, Randon, Darkspell, KXL)

Az Inominak vagy az épp aktuális m* jogok tulajdonosainak és társainak semmi közük nincs ehhez az irományhoz...

?

Szerző: Auer
Forrás: Atlantisz
Szerkesztette: Magyar Gergely